

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.832 van 24 mei 2016
in de zaak A. 217.638/IX-8766**

In zake: Sigurd D'HONDT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Nick Goetschalckx
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 november 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de Universiteit Gent van 11 september 2015 waarbij Inge Brinkman wordt aangesteld tot voltijds docent *tenure track* voor een duur van vijf jaar.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 mei 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaat Gregory Verhelst, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Nick Goetschalckx, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 18 februari 2005 wordt tussen verzoeker en de raad van bestuur van de Universiteit Gent een arbeidsovereenkomst voor bedienden gesloten. Daarin wordt overeengekomen dat verzoeker met ingang van 1 maart 2005 tot 30 september 2005 deeltijds gastprofessor in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte wordt, belast in de vakgroep Afrikaanse Talen en Culturen met een deeltijdse opdracht van 25% academisch onderwijs in het vakgebied Afrikaanse Taalkunde. Uit het verslag van de bijzondere vergadering van de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte van 10 februari 2005 blijkt dat verzoeker, samen met drie anderen, bij hoogdringendheid wordt aangesteld om gedurende het tweede semester een gedeelte van de lesopdracht van een ZAP-lid (J.B.) over te nemen wegens diens onbeschikbaarheid om medische redenen.

Op 16 september 2005 keurt de raad van bestuur de door J.B. gevraagde reductie van opdracht naar 20% als hoofddocent in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte met ingang van 1 oktober 2005 goed.

Op 7 oktober 2005 wordt verzoeker met ingang van 10 oktober 2005 tot 30 september 2007 gastprofessor in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte, belast in de vakgroep Afrikaanse Talen en Culturen met een voltijdse opdracht omvattend academisch onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in het vakgebied Afrikaanse Taalkunde. Uit het verslag van de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte van 14 september 2005 blijkt dat tot de aanstelling wordt besloten “[n]aar aanleiding van de tijdelijke reductie van opdracht en ambtsonderbreking van [J.B.]”.

Eenzelfde aanstelling krijgt verzoeker met ingang van 1 oktober 2007 tot 30 september 2009. In het verslag van de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte van 13 juni 2007 wordt voor de verlenging van verzoekers aanstelling gesteld dat “[de] specifieke nood daarvoor [...] de vervanging [is] van [J.B.] gedurende de tijdelijke reductie van diens ambt tot 20%”.

Naderhand krijgt verzoeker dezelfde aanstelling met ingang van 1 oktober 2009 tot 30 september 2011, met ingang van 1 oktober 2011 tot 30 september 2013 en met ingang van 1 oktober 2013 tot 30 september 2014. In de verslagen van de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte wordt er steeds op gewezen dat deze verlengingen gebeuren ter vervanging van J.B.

Uit een brief van 9 oktober 2013 van de directie Personeel en Organisatie van de verwerende partij blijkt dat het recht van J.B. om opnieuw een voltijdse opdracht uit te oefenen, is vervallen en dat enkel het universiteitsbestuur het deeltijds ambt kan uitbreiden tot een voltijds dienstverband.

Uit het verslag van de vergadering van de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte van 9 oktober 2013 blijkt dat in het “personeelsbeleidsplan 2014”

het engagement wordt opgenomen om te voorzien in een vacature van een *tenure track* docent Afrikanistiek.

Op 13 juni 2014 krijgt verzoeker nogmaals dezelfde aanstelling met ingang van 1 oktober 2014 tot 30 september 2015.

Uit het verslag van de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte van 8 oktober 2014 blijkt dat in het “personeelsbeleidsplan 2015” effectief wordt voorzien in een aanstelling van een *tenure track* docent in het vakgebied Afrikaanse Taalkunde ter vervanging van J.B.

3.2. Uit het verslag van de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte van 17 december 2014 blijkt dat de faculteit voorstelt een voltijds ambt van *tenure track* docent in het vakgebied Afrikastudies open te verklaren en de beoordelingscommissie daarvoor aanstelt.

Via meerdere kanalen wordt de vacature bekendgemaakt voor een voltijds ambt van docent (*tenure track* stelsel) in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte in het vakgebied Afrikastudies vanaf 1 oktober 2015.

Er melden zich 42 kandidaten, onder wie verzoeker en Inge Brinkman.

3.3. De beoordelingscommissie beslist in haar vergadering van 8 mei 2015 om Inge Brinkman samen met drie andere kandidaten te selecteren voor de *shortlist*. Verzoeker wordt aldus niet uitgenodigd voor het geven van een proefles en een interview.

Op 15 juni 2015 besluit de beoordelingscommissie, na de proeflessen en de interviews, om Inge Brinkman als eerste te rangschikken en A.J. als tweede kandidaat.

3.4. De faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte beslist op 1 juli 2015 om Inge Brinkman voor te dragen aan de raad van bestuur en A.J. als tweede kandidaat.

3.5. De raad van bestuur van de Universiteit Gent beslist op 11 september 2015 om Inge Brinkman ten vroegste vanaf 1 oktober 2015 aan te stellen tot voltijds docent (*tenure track*) in het vakgebied Afrikastudies binnen de vakgroep Talen en Culturen. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Uiteenzetting

5. Na enkele algemene beschouwingen omtrent het begrip spoedeisendheid, wijst verzoeker op het volgende:

“15. Verzoeker vraagt Uw Raad over te gaan tot de onmiddellijke schorsing van de bestreden beslissing, aangezien de tenuitvoerlegging van de benoemingsbeslissing aanleiding zou geven tot een ernstig nadeel met een onherstelbaar karakter.

Bij de uiteenzetting van het belang werd reeds aangehaald dat ingevolge de bestreden beslissing verzoekers kandidatuur niet wordt weerhouden voor de vacante betrekking van voltijds ambt als docent in het Tenure Track stelsel in het vakgebied Afrikastudies in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte.

Verzoeker loopt daardoor niet alleen een benoeming mis, maar verliest ipso facto zijn huidige betrekking, aangezien zijn onderzoeksmandaat en vak-

kenpakket vanaf het academiejaar 2015-2016 wordt overgenomen door de nieuw benoemde kandidaat, Inge Brinkman. Verzoeker komt dus zonder werk te zitten.

Ingevolge de beslissing van de Raad van Bestuur van de UGent, waarbij mevr. Inge Brinkman werd aangesteld als docent, komt een – abrupt – einde aan de jarenlange loopbaan die verzoeker bij de UGent heeft opgebouwd. Verzoeker was reeds sedert 2005 tewerkgesteld bij de UGent, en dit tot en met 2015. Mevr. Brinkman is slechts vanaf september 2013 in dienst getreden als gastprofessor aan de UGent en dit tot en met september 2015.

Tijdens deze tienjarige periode als gastprofessor de UGent doceerde hij tal van opleidingsonderdelen binnen het vakgebied Afrikastudies in de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte (stuk 2 - blz. 5/19 t.e.m. 6/19):

- Sociolinguïstiek van Afrika I en II;
- Inleiding tot de linguïstische antropologie (en veldwerk);
- Problemen uit de sociolinguïstiek van Afrika I en II;
- Racisme en beeldvorming;
- Taalkundig en etnografisch veldwerk;
- Taal en samenleving in Afrika;
- Taalgebruik en pragmatiek: Afrika en de diaspora;
- Linguistic Anthropology;
- Racisme en discours: Afrika en de diaspora.

Dit zijn alle vakken die verzoeker in de loop van zijn tienjarige periode als gastprofessor aan de UGent doceerde. Tijdens het academiejaar 2013/14 en 2014/15 was verzoeker verantwoordelijk voor de volgende vakken:

- (1), (2) Sociolinguïstiek van Afrika I en II;
- (3) Inleiding tot de linguïstische antropologie en veldwerk;
- (4) Linguistic Anthropology;
- (5) Racisme en discours: Afrika en de diaspora.

Bovendien gaat het vaak om vakken die van naam veranderd zijn. ‘Taalkundig en etnografisch veldwerk’ werden bijvoorbeeld geïntegreerd in de cursus ‘Inleiding tot de linguïstische antropologie en veldwerk’. ‘Taal en samenleving in Afrika’ werd omgedoopt tot ‘Linguistic Anthropologie’.

Verzoeker heeft bovendien heel wat publicaties op zijn naam staan alsook heeft hij deelgenomen aan tal van wetenschappelijke activiteiten (zie bijlagen bij stuk 2).

Thans zal mevr. Inge Brinkman de volgende opleidingsonderdelen doceren ingevolge haar benoeming als docent (zie stuk 8 - ‘2. Aanstelling lesgevers academiejaar 2015-2016’):

- Literaturen van Afrika I;
- Etnografisch Veldwerk in Afrika;
- Taal, Cultuur en Samenleving in Afrika I;
- Taal, Cultuur en Samenleving in Afrika II;
- Linguïstische Antropologie;

In deze e-mail staat uitdrukkelijk het volgende te lezen:

‘Op de faculteitsraad van 1 juli 2015 kreeg de rangschikking van Prof. Inge Brinkman als eerste kandidaat voor het voltijds ambt van docent (Tenure Track stelsel) in het vakgebied Afrikastudies posi-

tief advies. Als ze de Raad van Bestuur het positieve advies van de faculteitsraad volgt, dan wordt Prof. Brinkman vanaf 1 oktober 2015 de nieuwe ZAP Afrikastudies verbonden aan de opleiding Afrikaanse Talen en Culturen. We wensen haar hiervoor hartelijk te feliciteren. Na overleg met de betrokkene en in afwachting van de definitieve aanstelling door de Raad van Bestuur stelt de OC ATC Prof. Brinkman aan als titularis voor de volgende opleidingsonderdelen in het academiejaar 2015-2016. Ze neemt hiermee verschillende vakken over die voorheen door Prof. D'hondt gedoceerd werden. [verzoeker onderlijnt] De OC ATC wenst Prof. D'hondt van hart te bedanken voor zijn jarenlange inzet voor onze opleiding en wenst ze hem veel geluk in zijn verdere loopbaan.'

Het wegvallen van de aanstelling van verzoeker als gastprofessor aan de UGent binnen de opleiding Afrikaanse Talen en Culturen is derhalve rechtstreeks gekoppeld aan de aanstelling middels het bestreden besluit van mevr. Inge Brinkman als docent binnen de opleiding Afrikaanse Talen en Culturen. Hieraan kan niet voorbijgegaan worden. De vakken die in de twee voorbije academiejaren (2013-2014 en 2014-2015) door verzoeker werden gedoceerd (Sociolinguïstiek van Afrika I en II, Inleiding tot de linguïstische antropologie (en veldwerk), Linguistic Anthropology), worden thans overgenomen door mevrouw Brinkman of vervangen door nieuwe vakken door haar gedoceerd (Taal, Cultuur en Samenleving in Afrika I en II; Etnografisch Veldwerk in Afrika; Linguïstische Antropologie)

De onherroepelijk schadelijke gevolgen die verzoeker thans ondergaat ingevolge zijn ten onrechte niet benoeming als docent worden derhalve direct veroorzaakt door de benoeming van mevr. Inge Brinkman.

16. Gelet op de jarenlange ervaring is verzoeker het onderwijs binnen de UGent in al haar facetten dermate gekend dat dit reeds een voordeel oplevert bij een vacature binnen de UGent waarmee rekening dient gehouden te worden. Bovendien, zoals hierna zal blijken, maakte verzoeker grote aanspraak op de vacature gelet op zijn profiel en de gestelde profielvereisten, zodat het niet weerhouden van de kandidatuur van verzoeker vanzelfsprekend gezichtsverlies binnen de professionele onderwijsomgeving zal meebrengen, zodat een moreel nadeel in hoofde van verzoeker dient aanvaard te worden. Na jarenlange diensten (10 jaar) wordt verzoeker om loutere drogredenen (zie verder bij de bespreking van de ernstige middelen) op kant geschoven en wordt iemand anders benoemd als docent, zodat het onvermijdelijk is dat hoe langer de periode van inactiviteit duurt, hoe minder publiek gekend verzoeker zal zijn op de nichemarkt. Het feit dat verzoeker bovendien niet langer in staat is wetenschappelijk onderzoek te verrichten, zorgt er bovendien voor dat zijn wetenschappelijke publicatie-output dreigt stil te vallen, hetgeen zijn kansen op toekomstige tewerkstelling in deze uiterst competitieve omgeving zeer ernstig hypothekeert. De kansen op een toekomstige benoeming slinken dus drastisch: verzoeker bouwt geen nuttige ervaring meer op, en loopt reputatieschade op door de periode van werkloosheid en academisch stilzitten waar hij ingevolge de bestreden beslissing tegen aankijkt.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat het ambt waarvoor een vacature werd uitgeschreven dermate specifiek is binnen de vakgroep, en gelet op de omstandigheid dat de een docent op grond van art. V.29 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs wordt aangesteld voor een termijn van 5 jaar, dat op korte en middellange termijn er geen nieuwe vacatures voor een gelijkaardige functie binnen de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte te verwachten zijn. Evenzeer dient opgemerkt dat de opleiding Afrikaanse talen en culturen een unieke opleiding is binnen Vlaanderen, zodat docenten binnen deze materie enkel binnen de UGent het beroep als docent binnen een bepaalde onderwijsonderdeel dienaangaande kunnen uitoefenen.

Dat verzoeker zich binnen een beperkte niche bevindt op de arbeidsmarkt, staat buiten kijf. Ingevolgde de beëindiging van zijn sedert 2005 ononderbroken fulltime tewerkstelling als gastprofessor aan de UGent binnen de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte binnen het vakgebied Afrikaanse studies (zie stuk 2 - blz. 4/19: (Gastprofessor (1,0 fte) - Universiteit Gent -10/10/2005 - heden; de opeenvolgende contracten worden voorgelegd als stuk 10), wordt plots een einde gesteld aan de ononderbroken diensten van verzoeker als gastprofessor die steeds onderwijsvakken heeft gedoceerd die thans door mevrouw Brinkman worden overgenomen. De beëindiging van zijn aanstelling als gastprofessor binnen het vakgebied Afrikastudies was voor verzoeker dan ook een harde onverwachte klap, met aanzienlijke gevolgen, zowel op privé als op professioneel vlak.

Verzoeker verliest na een tienjarige continu indiensttreding plots een inkomen zonder dat daar, gelet op de specificiteit van verzoekers' kennis en capaciteiten in de onderwijsomgeving, op korte termijn verandering in zal komen. Verzoeker zou eventueel kunnen overwegen om tewerkstelling te bekomen aan een buitenlandse universiteit, doch dit zou een zeer zware impact hebben op zijn persoonlijke en familiale leven.

Verzoeker brengt dienaangaande het bewijs van zijn C4 - werkloosheidsbewijs mee (stuk 6), waaruit blijkt dat de tewerkstelling van verzoeker werd gestart op 10 oktober 2005 en beëindigd op 30 september 2015, als ook een attest van de VDAB waaruit blijkt dat verzoeker thans is ingeschreven als werkzoekende (stuk 5).

Tevens voegt verzoeker ter ondersteuning van het spoedeisend karakter ter rechtvaardiging van de onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een formulier C.4.2 en een brief vanwege het ACOD gericht aan de UGent waarin uitdrukkelijk wordt verzocht om aan verzoeker een verbrekingsvergoeding te betalen omdat bij de abrupte beëindiging van zijn tewerkstelling aan de UGent als gastprofessor (stuk 7) de wettelijk voorgeschreven opzegtermijn niet werd gerespecteerd.

Er kan dus redelijkerwijze niet betwist worden dat verzoeker zeer ernstige hinder ondervindt, hetgeen aanleiding zal geven tot een ernstige verstoring van zowel zijn privé als zijn professionele leven.

Verzoeker verwijst ter zake nog naar een arrest van Uw Raad waarin terecht werd geoordeeld dat het feit dat verzoeker thans werkloos is en dat zijn kansen om een soortgelijke betrekking te vinden als die waarvoor hij de benoeming van een concurrent bestrijdt, bijna onbestaande zijn, een

moeilijk te herstellen ernstig nadeel is (RvS 1 februari 1994, nr. 45.913). Deze terechte beoordeling leidt er ook in casu toe dat er sprake is van spoedeisendheid, des te meer nu de opheffing van de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel volgens de wetgever wordt getemperd door de verplichting voor de Raad van State om een afweging te maken van de belangen die aanwezig zijn in het geding.

De Raad van State dient immers rekening te houden met de vermoedelijke gevolgen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op alle belangen die kunnen worden geschonden, alsook op het openbaar belang.

Uit het voorgaande volgt duidelijk dat verzoeker het resultaat van de vernietigingsprocedure niet kan afwachten om een beslissing te verkrijgen, nu hij zich anders in een toestand dreigt te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen, zowel in de privésfeer, als de professionele sfeer.

16. Gelet op de manifeste spoedeisendheid dient overgegaan te worden tot de schorsing van de bestreden beslissing.

Ingevolge de schorsing zal de benoemende overheid dan in het kader van het goed bestuur moeten overgaan tot de intrekking van de beslissing, waarbij verzoeker alsnog benoemd kan worden.”

Beoordeling

6. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift tot schorsing “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991.

Dit houdt in dat het aan de verzoekende partij toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een – voortdurende – tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

7. Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden ingesteld “op elk moment” en dus niet meer, zoals bepaald in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de nietigverklaring.

Hoewel het indienen van zo een ‘enig verzoekschrift’ zeker nog is toegelaten, druist het in tegen de geest van de nieuwe wetgeving. Met deze regeling heeft de wetgever immers precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die [hem] wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingesteld, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

8. Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

Uit het voorgaande volgt integendeel, dat een verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing beoogt te verkrijgen, ertoe gehouden is in haar verzoekschrift een uiteenzetting op te nemen die betrekking heeft op de voorwaarde van de spoedeisendheid waarin zij aan de hand van concrete, precieze en dienstige gegevens uitlegt in welke mate zij onherroepelijke schadelijke gevolgen zou ondergaan indien het resultaat van het beroep tot nietigverklaring zou moeten worden afgewacht. De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

9. Met de argumentatie die een verzoekende partij voor het eerst tijdens de terechtzitting aanvoert, mag geen rekening worden gehouden. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel

schriftelijk is. Er mag aldus door de Raad van State enkel rekening gehouden worden met hetgeen een verzoekende partij in haar verzoekschrift over de spoedeisendheid uiteenzet én staft.

10. In het verzoekschrift zet verzoeker omstandig uiteen dat hij een benoeming misloopt en dat hij “ipso facto” zijn betrekking verliest, omdat het wegvallen van zijn aanstelling “rechtstreeks gekoppeld” is aan de bestreden aanstelling van Inge Brinkman. Verzoeker wijst op het morele nadeel dat het “gezichtsverlies binnen de professionele onderwijsomgeving” hem doet lijden. Hij wijst ook op zijn “grote aanspraak” op de aanstelling en de “loutere drogredenen” waarmee hij opzij geschoven is. Zijn wetenschappelijke output dreigt stil te vallen, wat zijn toekomstige tewerkstellingskansen hypothekeert. Door zijn werkeloosheid loopt hij reputatieschade op. In zijn nichemarkt is een nieuwe vacature niet dadelijk te verhoppen. Tewerkstelling in het buitenland zou een zeer zware impact hebben op zijn persoonlijke en familiale leven. Hij merkt nog op dat de opzegtermijn niet is gerespecteerd.

11.1. De bestreden beslissing, waarbij Inge Brinkman wordt aangesteld tot *tenure track* docent, wijzigt verzoekers rechtstoestand niet. Ze verhindert dat zijn rechtstoestand wordt gewijzigd in de door hem beoogde zin.

Een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging (of een nietigverklaring) van de bestreden beslissing heeft niet tot gevolg dat verzoeker zal worden aangesteld als *tenure track* docent. Zoals verzoeker zelf stelt, verleent een voor hem gunstige afloop van de huidige procedure hem enkel een aanspraak op een nieuwe beslissing en dus op een kans om dan te worden aangesteld als *tenure track* docent.

Die kans ligt voor verzoeker overigens gunstiger in de procedure ten gronde dan na de eventuele inwilliging, thans, van de gevraagde schorsing. De gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging herstelt verzoeker immers niet, al was het maar tijdelijk, in een aanstelling. Aangezien Inge Brinkman tijdens het

huidige academiejaar een lesopdracht heeft, ligt het in de rede dat zij met het oog op de continuïteit en het goede verloop van het onderwijs, waaronder de examens, na een gebeurlijke schorsing tijdelijk zal worden aangesteld – mogelijk zelfs in afwachting van de uitkomst van de annulatieprocedure.

11.2. De beoordeling van de spoedeisendheid, en van de onherstelbare schadelijke gevolgen ten bewijze daarvan, is fundamenteel verschillend naargelang een voordeel wordt ontnomen dan wel een voordeel wordt geweigerd.

11.3. Het verlies van een kans op een benoeming of een aanstelling verschilt niet wezenlijk van het morele nadeel dat elke kandidaat die naast een benoeming of een aanstelling grijpt, moet ondergaan. Wie zich voor een benoeming of een aanstelling kandidaat stelt, moet er immers rekening mee houden dat hij wordt voorbijgezien en dat dit teleurstelling en gezichtsverlies kan opleveren. Dat risico is inherent aan elke kandidaatstelling. Een dergelijk moreel nadeel kan in beginsel geheel worden goedge maakt door een vernietigingsarrest en vergt geen spoedeisende behandeling van de zaak in kort geding.

12.1. Verzoeker argumenteert dat het feit niet meer te zijn aangesteld als gastprofessor, gevolgen heeft die eveneens als schadelijke gevolgen gelden die hij moet ondergaan ten gevolge van de bestreden aanstelling van Inge Brinkman en de daarmee voor hem samenhangende gemiste kans om *tenure track* docent te worden.

12.2. Deze argumenten overtuigen niet om de volgende redenen.

12.3. Verzoeker startte zijn carrière aan de Universiteit Gent in 2005 als deeltijds gastprofessor in het vakgebied Afrikaanse Taalkunde. Verzoeker werd toen aangesteld om bepaalde opleidingsonderdelen op zich te nemen in het tweede semester en dit ter vervanging van J.B. die afwezig was om medische redenen. In de daaropvolgende jaren werd verzoeker telkens tijdelijk aangesteld als gastprofessor voor één of twee opeenvolgende academiejaren. Deze tijdelijke aanstellin-

gen als gastprofessor waren steeds gesteund op het gegeven dat aan J.B. sinds 1 oktober 2005 gedurende acht opeenvolgende academiejaren een reductie van zijn opdracht naar 20% als hoofddocent werd toegestaan en dat J.B. gedurende deze periode nog steeds het recht had opnieuw een voltijdse opdracht uit te oefenen krachtens artikel 105 van het toenmalige decreet van 12 juni 1991 ‘betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap’.

Het laatste contract waarbij verzoeker nogmaals tijdelijk werd aangesteld als gastprofessor voor het academiejaar 2014-2015, stipuleert dat aan deze aanstelling een einde komt op 30 september 2015.

Verzoeker wist bijgevolg – of behoorde te weten – dat zijn aanstelling hoe dan ook precair was zolang de kans bestond dat J.B. zijn lesopdracht heropnam. Voorts liep verzoekers aanstelling als gastprofessor hoe dan ook contractueel af op 30 september 2015.

De thans bestreden aanstelling van een *tenure track* docent heeft die aanstelling van verzoeker niet voortijdig beëindigd. In die zin stelt verzoeker ten onrechte dat hij zijn betrekking als gastprofessor door de bestreden beslissing “verliest”.

12.4. Uit de voorgaande vaststellingen volgt aldus dat de bestreden beslissing geen einde heeft gemaakt aan de aanstelling van verzoeker als gastprofessor, vermits deze aanstelling contractueel is geëindigd op 30 september 2015. Daarenboven blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker niet beoogt dat zijn aanstelling als gastprofessor wordt hernieuwd maar ervoor opteert een aanstelling als *tenure track* docent te verkrijgen.

13. In zoverre verzoeker ter adstructie van het spoedeisend karakter van de vordering zou refereren aan de onwettigheid van de bestreden beslissing, waar hij betoogt dat hij ten onrechte en om “loutere drogredenen” is geweerd, gelet op zijn “grote aanspraak”, wijst de Raad van State erop dat de ernst van een middel

op zich de spoedeisendheid van de vordering niet aantoont. De gegrondheid – minstens de ernst – van de middelen en de spoedeisendheid zijn afzonderlijke voorwaarden.

14. In de veronderstelling dat verzoeker feitelijk correct inschat dat zijn wetenschappelijk onderzoek zal stilvallen en dat hij in een nichemarkt op korte of middellange termijn geen uitzicht heeft op een gelijkaardige functie, dient erop te worden gewezen dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden aanstelling voor hem precies de kans doet herleven om alsnog voor de aanstelling in aanmerking te komen. Aldus wordt het onherroepelijk karakter niet aangetoond.

15. Verzoeker doet gelden dat hij ernstige financiële gevolgen moet ondergaan. Opdat zou zijn voldaan aan de schorsingsvoorwaarde van de spoedeisendheid is evenwel vereist dat verzoeker aannemelijk maakt dat indien hij moet wachten op een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring hij “zich in een toestand [dreigt] te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen”. Daargelaten nog dat het door verzoeker aangehaalde financiële nadeel – namelijk zijn inkomensverlies doordat hij thans werkloos is – eerder volgt uit het aflopen van zijn mandaat als gastprofessor, blijken zulke onherroepelijke gevolgen niet uit zijn uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift. Het voorleggen van stukken waaruit blijkt dat verzoeker thans werkloos is, ingeschreven is als werkzoekende en hij aan de verwerende partij een verbrekingvergoeding vraagt, toont niet het bestaan en de omvang van het financieel nadeel aan. Daaruit kan voorts niet worden afgeleid dat er sprake is van een inkomensverlies dat tot gevolg zou hebben dat verzoeker binnen korte termijn in zijn financiële situatie onherstelbaar dreigt te worden geraakt.

16. Dat de bestreden beslissing “een ernstige verstoring van [...] zijn privé [...] leven” betekent, waarbij verzoeker ook opmerkt dat een buitenlandse tewerkstelling weliswaar overwogen kan worden maar “een zeer zware impact [zou] hebben op zijn persoonlijke en familiale leven” wordt niet verduidelijkt en

gestaafd in het verzoekschrift. Uit verzoekers cv in het dossier blijkt daarentegen, wat het laatste betreft, dat hij in het verleden in Nederland heeft gedoceerd.

17. Ook de allusie, ten slotte, op “de verplichting voor de Raad van State om een afweging te maken van de belangen die aanwezig zijn in het geding” toont de spoedeisendheid van de vordering niet aan. Overigens strekt die belangenafweging, bedoeld in artikel 17, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tot een eventueel afwijzen van de vordering tot schorsing, niet tot de inwilliging ervan.

18. Uit wat voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan de schorsingsvoorwaarde van de spoedeisendheid.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 mei 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren